

ne eller anparterne skal således være i et selskab, hvis virksomhed ikke i overvejende grad består i udlejning af fast ejendom, besiddelse af kontanter, værdipapirer eller lignende. Afgrænsningen svarer til den afgrænsning af virksomheder med mange finansielle aktiver, der findes i eksempelvis dødsboskattelovens § 29, stk. 3.

3. Erhvervelsen af selskabet skal have krævet fremskaffelse af kapital. Aktierne eller anparterne må således ikke være erhvervet i forbindelse med omdannelsen af en personligt ejet virksomhed efter lov om skattefri virksomhedsomdannelse, som led i en skattefri aktieombytning efter aktieavancebeskatningsloven, som led i en skattefri fusion efter fusionsskatteloven, som arv, arveforskud eller som gave. Det skyldes, at aktierne m.v. i disse tilfælde ikke vil være erhvervet på en måde, der har krævet fremskaffelse af kapital.

Betingelserne skal være overholdt i 5 år. Når den 5-årige periode er udløbet, er der ikke længere krav om, at kontohaveren eller ægtefællen eller begge i forening ejer mindst 25 pct. af aktie- og anpartskapitalen eller har mere end 50 pct. af stemmerne. Endvidere vil der heller ikke længere gælde et krav om, at selskabet ikke i overvejende grad må bestå i udlejning af fast ejendom, besiddelse af kontanter, værdipapirer eller lignende. Uanset de pågældende betingelser bortfalder allerede ved udløbet af den 5-årige periode, skal genbeskatningen dog ske over 10 år. Formålet med en længere periode for genbeskatning af fradragene end den periode, hvor de anførte betingelser skal være opfyldt, er at tage højde for de likviditetsmæssige problemer, som en genbeskatningsperiode på kun 5 år i nogle tilfælde ville kunne medføre.

Betingelserne skal også overholdes ved efterfølgende hævning af etableringskontoindskud til brug for køb af yderligere aktier fra tredjemand eller ved kapitalforhøjelse m.v. i selskabet. For så vidt angår kravet om, at der skal ejes mindst 25 pct. af aktie- eller anpartskapitalen bemærkes, at der ikke stilles krav om, at der eksempelvis erhverves yderligere mindst 25 pct. af aktie- eller anpartskapitalen fra tredjemand, blot den samlede ejerandel er på mindst 25 pct. (eller mere end 50 pct. af stemmевærdien indehaves).

Til nr. 19

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 17.

Til nr. 20

Ved etablering af selvstændig erhvervsvirksomhed sker den skattemæssige udligning af det tidligere fradrag hos kontohaveren i dag ved, at afskrivnings-

grundlaget for de aktiver, som virksomheden anskaffer, nedsættes.

Når etableringskontoindskud anvendes til dækning af udgifter, der er fuldt ud fradragsberettigede ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i det år, hvori udgiften afholdes, skal den skattemæssige udligning ske ved, at det hævdede beløb anses for at dække den fradragsberettigede udgift. Det vil sige, at den skattemæssige udligning sker ved, at der ikke er fradrag for udgiften ved indkomstopgørelsen på det tidspunkt, hvor udgiften afholdes. Kontohaveren har således fået fradrag for udgiften på det tidspunkt, hvor indskuddene på etableringskontoen blev foretaget.

For så vidt angår den eksisterende mulighed for at anvende etableringskontoindskud til anskaffelse af afskrivningsberettigede aktiver gælder, at kun 70 pct. af de hævdede indskud skal anses for anvendt til forlods afskrivning på de aktiver, der er anskaffet til brug i virksomheden, når der er foretaget fradrag i indkomståret 2002 eller senere. Det vil sige, at der kan foretages ordinære afskrivninger på de resterende 30 pct. af aktivernes anskaffelsessum uanset, at der er frigivet etableringskontoindskud hertil. Baggrunden er, at værdien af fradrag for indskud på en etableringskonto i de senere år er reduceret. Er der foretaget fradrag for indskuddene i indkomstårene 1999 – 2001, anses kun 80 pct. af de hævdede etableringskontoindskud for anvendt til forlods afskrivning på aktiverne. Og er der foretaget fradrag for indskuddene i 1998 eller et tidligere indkomstår, anses de hævdede etableringskontoindskud for fuldt ud anvendt til forlods afskrivning på aktiverne.

Det foreslås, at princippet om, at kun en del af de hævdede etableringskontoindskud skal anses for at dække den forlods afskrivning, skal anvendes tilsvarende, når etableringskontoindskuddene anvendes til dækning af de udgifter, der nævnes i etableringskontolovens § 7, stk. 1, litra g – j. Det foreslås, at den andel af udgiften, som etableringskontoindskud skal anses for at gå til dækning af, er lavere end den andel, som anskaffelsessummen for afskrivningsberettigede aktiver i samme situation nedsættes med. Det skyldes, at når indskud anvendes til anskaffelse af afskrivningsberettigede aktiver, fordeles genbeskatningen af de foretagne fradrag over en årrække. Anvendes indskuddene i stedet til fradragsberettigede udgifter, sker genbeskatningen derimod i det år, hvor udgiften afholdes. For at tage højde for den forskellige tidsprofil vedrørende genbeskatningen foreslås det, at etableringskontoindskud, der anvendes til dækning af driftsudgifter, kun skal anses for at dække 65 pct. af udgif-